

staar ogsaa for det ærede 7de Medlems Regning: „Til sidst er Flertallet havnet i den Betragtning, at det neppe, som foreslaaet, er paakrævet at fastsætte nogen Højestepris paa det levende Kvæg til Hjemmeforbruget, naar der fastsættes Højestepriser paa det rationerede Kød, og naar der føres en virksom Kontrol med Slagterne, og hvem der i øvrigt bliver autoriseret til at bringe Kødet i Handelen til Forbrugerne.“ Det har nu vist sig i Praksis, at man ikke kunde føre Kontrol med Slagterne paa den Maade, som Forudsætningen var, og som Følge af, at det i det hele taget har vist sig, at Kødloven ikke svarede fuldt ud til de Forventninger, de tre Partier havde gjort sig om Virkningen af dens Bestemmelser, foreslaar Ministeren den nu ændret. Deri er der ikke noget som helst Brud paa nogen Aftale. I øvrigt undrer det mig, at det ærede Medlem kunde indtage det krasse Producentstandpunkt, som han indtog, nemlig at der skulde være Adgang for Producenterne til at tage de højest mulige Priser. Hans Standpunkt var i det hele taget af den Beskaffenhed, at det ikke indeholdt Gnist af Hensyn til Forbrugernes Interesser, og det forekommer mig dog, at der ogsaa for ham og hans Parti var Grund til at tage Hensyn til, at der er Forbrugere her i Landet og ikke udelukkende Producenter. Naar Producenterne kan opnaa den Højestepris udover, hvad Udlandet betaler, som den højtærede Minister foreslaar, forekommer det mig, at man har taget alt skyldigt Hensyn til Producenterne. Dette vandt da ogsaa Tilslutning hos det ærede Medlem for Sorøkkredsen (Martin Hansen), som gav sin fulde Tilslutning til Forslaget om at fastsætte en Højestepris for ikke fuldstændig at prisgive Forbrugerne for tilfældige Opkøb af Slagterne, og jeg vil trods de Udtalelser — der i øvrigt var ildevarslede nok — som det ærede 7de Medlem for Vejle Amt fremsatte, haabe paa, at det maa lykkes i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat til at behandle Lovforslaget, at komme til Enighed om en Begrænsning af Priserne.

Det ærede Medlem for Sæbykkredsen (Pinstrup) fandt det mærkeligt, at jeg havde udtalt min Utilfredshed med Loven, eftersom det var mig, der paa en Maade havde været den egentlige Ophavsmand til den Enighed mellem de tre Partier, der opnaaedes i Udvalget. Jeg tror nok, at naar det ærede Medlem faar tænkt sig om, vil han i sin egen Virksomhed finde Eksempler paa, at man meget vel, kort Tid efter at man har været med til at gen-

nemføre en Lov, kan være mindre tilfreds med denne Lov og som Følge deraf foreslaa eller give sin Tilslutning til Ændringer i den. Maa jeg for det første erindre om, at det ærede Medlem her i Dag har talt ironiserende om den Mængde Papir, Kødudvalget havde udsendt til Slagterne, om alt det Spild af Kræfter og Papir, der her havde fundet Sted. Ja, men det ærede Medlem har jo selv været med til at forfatte disse alenlange Dokumenter, som er sendte ud til Slagterne. Han bærer selv sin Del af Ansvar for, at hele Regnskabsvæsenet er saaledes i System, som det er. Han var af Omstændighederne tvunget til at medvirke til, at det blev prøvet, om det var muligt at komme den Vej ud. Det viste sig, at det ikke var muligt, og saa maatte man lade Eksperimentet falde. Saa maatte man prøve paa at gaa en anden Vej. Det ærede Medlem har været med til at vedtage den gældende Kornlov, og faa Maaneder efter var det ærede Medlem med til her i Salen at stille Forslag om at faa Kornloven ændret, skønt der i Virkeligheden ikke var sket noget af nævneværdig Betydning, der kunde begrunde en Ændring i det ærede Medlems Opfattelse fra den Gang Loven blev vedtaget indtil den Tid, da han stillede sit Forslag om at ændre den paa et væsentligt Punkt. Saaledes kunde jeg nævne adskillige Eksempler paa, at det ærede Medlem, efter at han har været med til at gennemføre en Lov, er blevet paa det rene med, at Loven burde ændres, og som Følge deraf har virket med til at faa den ændret.

Det ærede Medlem advarede meget stærkt imod at gaa med til en Tvangskrivning af Kreaturer, og der laa i hans Udtalelser en Trusel om, at hvis noget saadant blev forsøgt, vilde der rejse sig Protest fra Landmændenes Side paa en saadan Maade, at man aldeles ikke vilde opnaa det, man tilsigtede. Jeg haaber ogsaa, at det ikke skal blive nødvendigt at gaa til en egentlig Tvangskrivning af Kreaturer, men jeg vil dog spørge, om det virkelig er det ærede Medlems Mening, at det danske Publikum ikke har Krav paa af de danske Producenter at blive behandlet lige saa hensynsfuldt som Publikum i Udlandet. Naar, som den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, Landmændene Gang paa Gang har truffet Aftaler om, hvad Udlandet allerhøjest skal betale for Kreaturer, og Udlandet har Krav paa at faa et bestemt Kvantum, efter at Hjemmemarkedet er dækket, saa forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan stille sig paa det Standpunkt,